

AN. 520, 12.

B. m. II

II a
146

(X 1853668)

BIBLIOTHECA
AUGUSTA,

SERENISSIMI, ILLUSTRISSIMI
PRINCIPIS, ac DOMINI,

DN. AUGUSTI,
Ducis Brunovicensis, & Lunæ-
burgensis.

Quæ est WOLFERBYTI.

z. L.

aj

In laut- Freyheit

In Bibliothecam Au-
gustam.

Viderat Augustam Dea Casia Bibliothecam,
Augusti manibus Guelphicâ in Urbe strui:
Nunc mihi turrigeras quantumvis Marspiter arces
Objice, quas vehemens Occara cingit, ait.
Grandia si Libris prefers tormenta, memento
Illa homines miseros, hanc posuisse Deum.

M. Henricus Julius Scheurl/
Moralium in Acad. Julia Pro-
fessor publicus.

[Glossius, Samuel] 1757.

BIBLIOTHECA AUGUSTA,
quæ hodie Gvelfherbyti, antiqvissimâ
Ducum Brunovicensium Sede visitur, sive
locum, sive armaria, sive ipsam deniqve
molem, & congeriem Librorum, sub eo nomine in-
telligas, primum, & unicū Autorem habet, Serenis-
simum Illustrissimum Principem, ac Dominum,
Dominum AUGUSTUM, Ducem Brunovi-
censem & Lunæburgensem, qui ut à primis adole-
scentiæ annis, artium cultor solertissimus, & inge-
niorum censor acutissimus, ita etiam, quod istis ad-
hæret, præstantissimorum in omni eruditionis ge-
nere Librorum amantissimus.

Exemplum quidem, & ardorem, Illustrissimus
Princeps ad istos conatus, à Regibus & Imperatori-
bus, qui curam hanc verè Regiam, sibi propriam esse
voluerunt: Rem verò nullam ab aliis habuit. Obver-
sabatur nempe animo Osymanduas *Ægypti* Rex,
qui ut est apud Diodorum Siculum, lib. i. cap. 49.
sacræ Bibliothecæ à se erectæ, titulum esse voluit:
Ψυχῆς ἰατρειὸν, MEDICATORIUM ANIMAE, ut vertit L.
Rhodomanus, ejusq; ut in Regno, ita & in laudabili

instituto post aliquot secula Succesor Ptolomæus
Philadelphus, cujus Bibliotheca, exemplo, imò & Li-
bris summi Aristotelis instructa, omnium Historico-
rum ore, & laudibus celebris: Eumenes item, seu At-
talus, (utriq; enim, huic patri, illi filio laudem hanc
Historia tribuit) Pergami Reges, quorum tantum in
hoc negotio studium, ut cum Ptolomæus chartas seu
papyrum, quam sola Aegyptus suppeditaverat, invi-
dè supprimeret, veritus, ne Attalus veterem illam
Aegypti Bibliothecam novâ suâ æqvaret, ille ferro,
quod dicitur, viam sibi aperiendam, novamq; Libro-
rum conficiendorum rationem inveniendam cense-
ret, optimo sanè successu: membranarum enim ex
corio animalium confectarum usum, *ut Varro au-
tor est apud Plinium lib. 13. cap. 11.* invenit, cui omne
quicquid ad Typographiæ inventionem usq; supe-
rat Librorum, unicè debemus. Vnde meritò factum
est, ut in æviternam inventoris Pergami Regis me-
moriam, hujusmodi membranæ adhuc hodie Per-
gamenæ dicantur.

Nec defuit Principi domesticum Illustrissimo-
rum Antecessorū lineæ Principalis Guelphicæ, Arcis
Guelpherbyti Possessorum, exemplū, qui & ipsi su-
periori seculo instructissimam Bibliothecam, copiâ
tamen Librorum huic Augustæ non comparandam,

pa-

paraverant, quam demū Anno æræ Dionysianæ 1617.
ultimus istius Lineæ *FRIDERICUS ULRICUS*, Academiae
Juliae, quæ est Helmæstadii, possidendam, & utendam
liberaliter contulit. Res, ut patet, augurio, & omine
felicissimo non carens. Ut enim Principi *AUGUSTO*
posfessio, & avita Sedes Ducatus Gvelfhici, fatis du-
dum destinata demonstraretur, idem Genius, quē in
postremis istius Ducatus Posfessoribus *HENRICO Bel-*
licoso, seu Juniore, JULIO Pacifico, HENRICO JULIO sa-
pientissimo, & FRIDERICO ULDARICO mitissimo, uni-
versus Orbis admirabatur, in Principem *AUGUSTUM*
eruditissimū, transferendus erat, atq; ut illustrior esset
ejus fama, omne quicquid in re Librariâ Antecessorū
diligentia præstiterat, ad Academiam Juliam transire,
omnis verò laus erectæ Bibliothecæ *Augustæ*, soli &
unico Principi *AUGUSTO* propria esse debebat.

Superasse autem non immeritò dicendus est
AUGUSTUS in hoc studio, & opere, sive *Ptolomæos*, sive
Attalos, sive *JULIUM*, & *AUGUSTUM*, primos Roma-
norum Imperatores, (nec horum enim studium in
negotio librario eruditis ignotum) quòd *Ptolomæus*
Philadelphus non proprio sive ingenio, sive industriâ,
sed alienâ, *Demetrii* nempe *Phalerei* viri Atheniensis,
scriptis, & factis illustrissimi, rem confecerit: Cæsar

verò curam hanc, quã magno animo conceperat, & nisi fata intercepissent, absolvisset, *Marco Varroni*, Græcorum Latinorumq; doctissimo, quo nullus ea tempestate in orbe terrarũ isti negotio aptior, dederit. *Augustus* quoq; *Imperator*, nec ipse quidem, sed per *Asinium Pollionem* (Oratorem, & Senatorem Romanum nobilem) absolvit:

Princeps verò *AUGUSTUS*, & primus autor pulcherrimi sui Operis, & sibi metipſi *Demetrius*, *Varron*, *Pollio*, cujus folius vigiliis, & curis nocturnis diurnisq; Bibliotheca *AUGUSTA* acquisita, & composita est. Exemplo *Pisistrati*, Atheniensium, ut tum vocabantur, Tyranni, qui Bibliothecam Atheniensem ad publicum usum, non per alios, sed ipse componebat, cui & *Homerum* digestum, correctumq; debemus: Magnus profectò vir, modò cognomen illud odiosum tollas.

Initium Bibliothecæ Augustæ colligendæ factum est, Anno æræ Dionysianæ 1604. ad confluentem *Albis*, & *Jetzæ*, in Principis *AUGUSTI* Ducatu *Lunæburgico*, in *Aulâ*, & adjuncto cognomini oppido *Hitzackerâ*, loco quidem ante constitutam ibidem Principis *Aulam*, fatis obscuro, quem tamen non minùs atq; olim *Ulysses* *Ithacam* suam fatis illustrem reddidit.

dit. In hoc recessu satis amœno, inter alia Principis opera magna, parvis primùm initiis crevit hæc Bibliotheca, in illam magnitudinem, quæ hodie non sine admiratione cernitur.

Ex hereditate ullâ nihil erat, quod in tantæ molis auspiciis, aut fundamentum cederet, immensis autem sumptibus conquirebatur, quicquid optimæ notæ Librorum, in quocunq; genere eruditionis in Germaniâ, Galliâ, Hispaniâ, Angliâ, Belgio ipsâ deniq; Italiâ inveniri poterat.

Quicquid erat doctorum virorum Romæ, Neapoli, Venetiis, Florentiæ (quibus in locis Princeps Augustus per aliquot annos eruditissimorum virorum familiaritate usus erat) Lutetiæ, Londini, Oxoniæ, ut de Germaniâ nihil addatur, illorum operâ magnis sumptibus ad conquirendos optimæ notæ Libros conducebatur.

Incrementum operi cœpto haud contemnendum dedit Bibliotheca summi viri, & de universâ Germaniâ optimè meriti *Marquardi Freheri, Calii*, item *Curionis*, ejusdemq; filii *Calii Augustini Curionis*, magno Reipubl. literariæ damno, in ipso ætatis flore, ante parentem extincti: *Jochimi quoq; Clutenii*, cujus variam eruditionem Sylloge ejus rerum quotidianarum satis demonstrat.

ziqui Crevit igitur in magnum, & merito suo admirandum numerum, non quorumvis, sed optimorum, & selectorum Librorum, ut hodie, (14. nempe Maji, Anni 1653.) numerentur ἀπλᾶ βιβλία, (ut vocat Plutarchus in M. Antonio) singulares Libri seu Volumina, licet in uno Volumine plures saepe Libri, sive Tractatus, inveniantur, 22742.

Voluminum nimirum, (secundum seriem & ordinem, quæ collocati, extant in Bibliothecâ Libri:)

<i>Theologicorum</i>	8077	<i>Mathematicorum in genere & in specie Geometricorum</i>	228
<i>Juridicorum</i>	2647	<i>Arithmeti- corum</i>	61
<i>Historicorum</i>	2658	<i>Poeticorum</i>	838
<i>Ad res Bellicas pertinetium</i>	164	<i>Logicorum</i>	136
<i>Politicorum</i>	904	<i>Rhetoricorum</i>	449
<i>Oeconomicorum</i>	44	<i>Grammaticorum</i>	453
<i>Ethicorum</i>	902	<i>Variorum, seu ut vulgò vocantur Quodlibeticorum,</i>	
<i>Medicorum</i>	623	<i>in quibus scilicet vel diversi Tractatus,</i>	
<i>Geographicorum</i>	120	<i>ad diversas disciplinas pertinentes, conjuncti vi-</i>	
<i>Astronomicorum</i>	243	<i>suntur: vel tales Tra-</i>	
<i>Muscorum</i>	61		
<i>Physicorum, & quæ ad pri- mam Philosophiam per- tinent</i>	530		
			<i>Etatus</i>

Etatus in iis deprehen-
duntur, in quibus varia
modò adhas, modò ad
alias disciplinas perti-
nentia explicantur. 2341
Manuscriptorum 1263
Scriptores verò seu Autho-

res, quorum monumen-
ta in predictis volumi-
nibus extant, numeran-
tur 38099
Tractatus autem, siue di-
versorum siue eorundè
Autorum 71545.

Et ne quis immortalia ipsius Principis AUGUSTI
 monumenta hîc desideret, visuntur non tantùm
 ibidem ea, quæ ab alienâ profecta industriâ, vitam
 ipsi debent, veluti, (ut de multis pauci nominentur)
Antonii Bonfini symposion trimetron: Bartholomæi
Fontii Commentarius in Persium, verùm etiam præ-
clara ejusmetipsius Scripta, eruditorum Orbi sub
nomine GUSTAVI SELENI, olim exhibita: CRYPTO-
GRAPHIA nempe, quâ (teste Clarissimo Naudæo in
Bibliographiâ Politicâ) eruditissimi Trithemii Stega-
nographia hætenus omnibus fermè eruditis, ipsi
etiam FRANCISCO JUNIO magica credita, hujusq;
judicio, Vulcano consecrata, ita illustrata est, ut
quicquid in Trithemio obscurum involutumq;
diu in summâ omnium veneratione, & opinione
delituerat, omnium oculis patefactum, atq; rete-
ctum sit. Videatur eruditissimus Gerhardus Joh.

B

Vos-

Vossius, ipsius Clarissimi Francisci Junii gener,
libro de arte Grammaticâ primo, Cap. 41. Præter Tri-
themii Steganographica in Opere hoc Cryptogra-
phico omnia ea explicantur, & clarissimæ luci expo-
nuntur, quæ, in isto reconditæ scientiæ & profundæ
indaginis negotio, humani ingenii vis excogitare
potuit.

Lusus quoq; SCHACHIAE unâ cum RYTHMO-
MACHIA seriæ & profundæ eruditionis Opus. Pro-
diit uterq; Liber, iste quidem Lunæburgi, hic ve-
rò Lipsiæ in formâ majori, seu folio, ut vocant,
elegantissimis typis excusus, & imaginibus exor-
natus.

HISTORIA item vitæ τῆς Σωτηριᾶς JESU CHRISTI,
ex quatuor, ut vocantur, Evangelistarum, & reli-
quis novi Fœderis libris, sermone Principis patrio
concinnata & accuratâ pensitatione ita elaborata,
ut quicquid hætenus difficultatum, seu ἐναντιοφανῶν
omnium eruditorum ingenia mirificè exercuit, id
feliciter explicatum, & sacrorum Scriptorum con-
sensus, ut *Augustinus loquitur*, clarissimè demon-
stratus sit.

Manuscriptorum, ut vocantur, librorum haud
contemnendus in hac Bibliothecâ est numerus, &
Thesaurus, quorum nonnullos ipse Princeps in Un-
gariâ

gariâ, occasione itinerum ad D. D. Imperatores
RUDOLPHUM II. & FERDINANDUM II. in arduis ne-
gotiis susceptorû, magno ære redemit, in tenuissimâ
magni pretii membranâ elegantissimis litteris scri-
ptos, laciniâ illustrissimæ Bibliothecæ, Budæ, Regni
Ungariæ Metropoli quondam, à *Matthiâ Hunniade*
Corvino, circa An. Christi 1485. erectæ, & Turcarum
Tyranno Solymano, cum Anno ære Dionys. 1541.
fraude, & vi Budam caperet, viduamq; Johannis Re-
gis Hungariæ Elifabetham, quam cum Regno de-
fendendam se venisse simulaverat, cum filiolo in-
fante eijceret, ereptæ.

Bibliotheca hæc Matthiæ Hunniadis (verba sunt
Antonii Bonfinii, rerum Ungaricarû decad. 4. lib. 7.)
mirâ utriusq; lingvæ fecunditate fuit completa, cultus
autem Librorum luxuriosissimus: cujus posterioris
testes locupletissimi sunt hi Manuscripti, quorum
occasione hæc adducta sunt.

Nec desunt *Instrumenta Mathematica* exqvifi-
tissimè fabrefacta, Sphæræ item & Globi, quibus
Sphæræ cœlestis fidera & motus, facies item Globi
terrestris miro artificio accuratè representantur.

Næquaquam verò numero isto, quem supra
posuimus, clauditur hæc Bibliotheca, cum quotidiè

magnis sumptibus, & indefesso studio accedat, & conquiratur, quicquid melioris notæ Librorum five noviter, five denuò editum prodit, aut in omnibus orbis partibus investigari, & redimi potest, adeoq; Bibliotheca hæc AUGUSTA ne vanum sit nominis augurium, singulis diebus augetur.

Primordia, ut supra notatum, in tranquillo Principis AUGUSTI Hitzakerianæ Ithacæ Regno, fati quidem auspiciatò sum sit, parum tamen aberat, quoniam Anno Christi 1636. absente Principe, & Aulam suam Brunsvicum, Urbem suam hæreditariam, transfereute, tagaces manus *τὸ δὲ* Bellonæ Filii, à Principe nunquam læsi, experta fuisset: qui licet spe & animo eam plane devoraverat, vigili tamen Principis curâ & itinere properatissimo, ungvibus hujus Harpiæ intercipiiebatur. Fatum istud olim experta erat illustris Atheniensium Bibliotheca, cum Xerxes Persarum Monarcha, devictis Atheniensibus, hostibus suis, potissimam prædæ partem eam faceret, & transferret. Restituit tamen eandem trecentos triginta post Annos, Seleucus Nicanor Syriæ Rex, qui eam insigniter auctam, magnis item muneribus locupletatam, Athenas remittendam curavit.

Postquam igitur dominium & possessio Ducatus Gvelfhici, Principi AUGUSTO legitimè delata erat,

& erat, Arx verò Gvelfherbytana, avita & vera Ducum
Brunsvicenfium Sedes, quæ Seculi hujus est injuria,
legitimum suum dominum nondùm admitteret,
transtulit Bibliothecam Princeps Brunsvicum, Duca-
tus Gvelfhici Metropolin, & avitum Ducum Brunsvi-
censium dominium, unà cum Ducatu, jure here-
ditario sibi delatum, eiq; locum concessit satis ma-
gnificum, in antiqvissimâ Majorum suorum *TAN-*
QUARDI & BRUNONIS, fratrum, Ducum Saxonix
(cui posteriori, & ortum, & nomen Brunsvicum
debet) Sede, contiguâ Augustissimo St. Blasii Tem-
plo, condito olim ab *HENRICO LEONE*, nemini His-
toricorum non celebrato, à quo Princeps *AUGUS-*
TUS rectâ, quod dicitur, lineâ, ortum ducit.

Optimo fanè consilio, quod & olim veteres
Ægypti Reges Bibliothecas suas Memphi, celeberrimæ
Ægypti Metropoli, in Templo Vulcani (cujus
magnificentiam apud Herodotum videre licet) ha-
bitare voluerint: Ptolomæi item tam prior, quàm
posterior, à Cleopatrá, Antonii Triumviri amori-
bus famosâ, è ruderibus excitata Bibliotheca, Ale-
xandriæ apud Serapidis, immensæ molis & stupendi
artificii Templum, totius *Ægyptiacæ* superstitionis
arcem, collocata fuerit, teste *Tertulliano*, qui genti-

les, ad inspiciendum textum Hebræum S. Scripturæ,
eò advocat & amandat.

Acceptâ tandem XIV. Septembris, Anno 1643.
Arce & Urbe *V Volferbyto*, transiit eodem unâ cum
Principe, Bibliotheca hæc Augusta, sedemq; sortita
est è regione Aulæ illustrissimæ, adeoq; reddita est
pars Regiæ, ut Principi semper in propinquo &
promptu sint, *immortales illæ, eademq; sanctissima*
nunquam non loquentes Anima, ut *Plinius* hujusmo-
di eruditorum monumenta scitè vocat lib. 35. Cap. 2.
Locus, seu ædificium ubi reposita est, olim loricis,
scutis, hastis, aliisq; Bellonæ ornamentis & instru-
mentis aservandis destinatus fuerat, dignus omni-
nò cui hodie aureis literis titulus fiat:

— — — *Armamentaria sacræ*
Pallados, & doctis habitata Palatia Musis.

Aditus ejus Augustissimus, solitam Principis Magni-
ficentiam spirans, ipsum tamen sacrarium modicè
ornatū, quin potiùs ad exemplum peritorum Archi-
tectorum, neq; aureo lacunari comptum, neq; pa-
vimentum, neq; armaria, seu pegmata, ut Cicero
vocat, neq; cunei, loculi aut plutei alium quàm viri-
dem colorem referunt: Fulgorem enim, five au-
reum, five quemvis alium oculis officere, viridem
è con-

è contra colorem reficiendis, & recreandis esse oculis, scriptioni, & lectioni, dudum notatum est naturæ Mystis.

Usus hujus Bibliothecæ quod attinet, non in spectaculum, aut ornamentum studiosâ quâdam luxuriâ, ut olim querebatur Seneca, conquisitus est hic Thesaurus, nec ut cum blattis, tineis, situ, & squalore bellum gerat: Sed ideò pars Regiæ facta est, ut ipsi Principi in propinquo, & promptu sit sanctissimarum & sapientissimarum Animarum Senatus frequentissimus, cum quo diserat, animû instruat, paret, & ad quascunq; Regii officii partes componat. Id enim exprimit ea, quam aureis Literis in vestibulo Bibliothecæ legi voluit *γνώμη*, pulcherrima fanè, gemmis omnibus & auro contra carior:

QUANDO OMNES PASSIM LOQUUNTUR, ET DELIBERANT, OPTIMUM A MUTIS ET MORTUIS CONSILIUM EST; HOMINES QVOQUE SI TACEANT, VOCEM INVENIENT LIBRI, ET QUÆ NEMO DICIT, PRUDENS ANTIQVITAS SUGGERIT.

Eadem olim mens *Alphonso Arragonie Regi*, cui quotidie in ore, *Mortuos esse optimos Consiliarios.*

Nec aliud responsum tulit *Zeno Citticus* Philosophu,

phus, oraculum sciscitans, (verba sunt Diogen. La-
ertii, lib. 8. de Vitis Philosophorum, in princ.) quo pacto
optimè vivere posset? nempe; *Εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς,*
hoc est, *Si mortuis colore concors fieret*, sive, ut Zeno
verè interpretabatur, *Si antiquorum mortuorum fa-
miliaritate uteretur*, eorumq; Libros magnà attentio-
ne & studio, ad pallorem usq; legeret. In Bibliothecis
enim, ut de Juliâ quondam cecinit Magnus Calixtus:

— vitam vivunt, & post sua fata loquuntur
Seclorumq; minas superant, & edacia rerum
Tempora, qui terris caput altiùs exeruerunt,
Naturæq; super fines, super æthera celsum
Evexere animum. Sola hæc monumenta supersunt,
Per quæ pugnat adhuc, vincit gentesq; triumphat,
Magnus Alexander, quin unquam magnanimorum
Quicquid in orbe Ducum fuit, ex quo blanda Cupido
Laudis, & humanas tentavit gloria mentes.
Nil vivit vivetq; nisi hic quod creditur: omne
Quod reliquum est, nox alta & longa oblivio opacant.
Hic etiamnum Melpomene subnixa Cothurno,
Lata Sophocleis diducit hiatibus ora,
Confusosq; lares & tristia funera Regum,
Oedipodæ Thalamos, & sævum plangit Oresten,
Hic legere est, quæis firmetur Respublica fulcris,

*Et quid Erechthæas olim servavit Athenas,
Quid pes sum dederit: quibus artibus incluta Roma
Creverit, & populos, magnasq; subegerit urbes:
Queis etiam vitiis sensim labefacta, ruinam
Traxerit & lapsu totum tremefecerit Orbem:
Hic recluduntur naturæ arcana, sinusq;
Dædalei, & quicquid gremio complectitur, arctis
Inclusum foliis, vigili cognoscere mente
In promptu est: hic descriptam pictamve tueri
Terrarum faciem & vastæ datur Amphitrites,
Titanisq; Globum, Lunæ erroresq;, laboresq;
Et picturati fulgentia sidera cæli.
Quin ipsum ad cælos & splendida panditur astra
Hic iter, à patribus quondam per saxa, per ignes
Calcatum, & largo respersum sanguinis imbre.*

Et cum ipse Princeps nullum diem prætermittat, per quem cum mutis illis Doctoribus, de difficilissimis negotiis, sive sacris, sive civilibus, sive militaribus, non colloquatur, fit, ut ipse sub clavibus quidem suis habeat Bibliothecam, ejusdemq; jus & mancipium sibi retineat, usum verò eruditibus omnibus, & præsertim ministris suis, quorum ope, seu sacra, seu civilia tractat, secum communem concedat,

C

dat,

dat, nec cuiquam alii, nisi qui nummo forsan har-
pacico hic aliquid emptum veniat, deneget.

Silentio autem nequaquam prætereundum est,
immensam istam Librorum, Autorum & Tracta-
tuum molem, ipsum Principem aliquot amplissi-
mis Indicibus in eum ordinem, classes & nume-
ros, suimet industriâ & manu redegisse, ut ad pri-
mam cujuslibet, five Autoris, five Materiæ requisi-
tionem, quocunq; in genere disciplinarum, præstò
fit, primoq; statim momento se tibi fistat & respon-
deat, quem volueris, aut vocaveris.

Nec ullus est in tanto hoc Autorum, & Libro-
rum agmine, quem non noverit ipse Princeps Au-
gustus, eâ in re non inferior CYRO, Persarum
Monarchæ, qui unumquemq; militum in numero-
sissimo suo exercitu, proprio nomine ad se vocare
poterat.

Sufficiant paucissima hæc, de multis dicta, ceu
stillicidium, ut vetus habet verbum, de situlâ.

Experiat qui volet, inspiciendi, & penitus
perscrutandi copiam nactus, de pretiosissimo hoc
divinæ & humanæ sapientiæ Thesauro, idem, quod
olim Regina Sabæa de Sapientiâ Salomonis profi-
tebatur, paucissimis tantum immutatis, proferet.

3.Reg.

3. Reg. 10. *Non credidi verbis narrantium mihi de rebus & sapientiâ tuâ, usq; dum venerim, & viderint oculi mei: Sed ecce non indicatum mihi fuerat ejus dimidium, superas sapientiâ & bonitate famam, quam audiveram.*

Si igitur, teste Julio Capitolino, Gordianum Imperatorem ad cœlum tulit, Sammonici Sereni morientis sexaginta duorum millium Librorum relicta Bibliotheca, siquidem (verba sunt Capitolini) tanta Bibliothecæ copiâ & splendore donatus, in famam hominum, literatorum ore pervenit, adeoq; alienis planè sumptibus, & diligentia clarus evasit: Si Ptolomæi, Attalus, Cæsar, Augustus sumptibus quidē suis, aut certè manubiis, alienâ tamen diligentia, clarissimi extiterunt: Quid de Principe AUGUSTO fiet, cujus hunc tantum Theaurum, non alienis sumptibus, non manubiis, non alienæ diligentia, sed propriæ curæ & sollicitudini, in cujus partem neminem hætenus vocavit, propriis item, iisdemq; verè Regiis impensis, (quibus alii, sive Baccho, sive Dianæ, sive Mercurio, sive aliis voluptatum illecebris litant) debemus? Ubi verò estis Principes, ut vos urat ac excitet honestus æmulandi ignis?

Faxit DEUS, ut Thesaurus hic re-
rum divinarum, æternarum, sit &
ipse æternus, neq; prius, quàm Mun-
di universa machina, laboret, aut
intercidat.

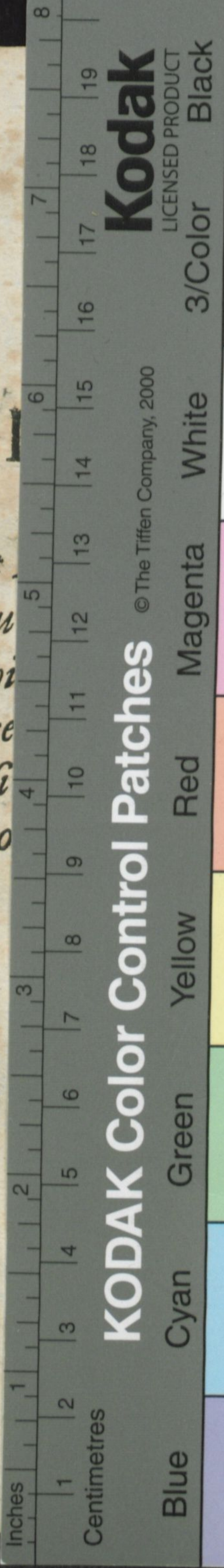
Q. A. Ta 146 F I N I S.

VDTF

M

Viderat
An
Nunc mihi
Objice
Grandia si
Illa ho

U-
thecam,
n Urbe strui:
ar spiter arces
git, ait.
emento
Deum.
Julius Scheurl/
n Acad. Julia Pro-
cus,

RA
ψ
fac
qv
fal
vo
bu
Pr

